

Jonge Adel

"Tot elke dienst bereid"

38ste jaargang N°48

1ste kwartaal 2023

Inhoud

Inleidend woordje	3
Tot dienst bereid	4
Grafrede door een medeleerling	5
Hadewych van Antwerpen	6
Verder op de synodale weg	8
Goede Lieve Vrouw	9
Wij gedenken pater Cor Bekers	10
Wij komen samen rond Herman	12
Een heilige uit onze streken	13
Het logo van het heilig Jaar 2025	14
Samen in gebed verbonden	15
Hoe dit boekje ontvangen	16
Giften	16

Inleidend woordje

Beste vrienden van Herman Wijns,

“Zie de dienstmaagd van de Heer”, met deze woorden van Maria begon eigenlijk de blijde boodschap voor ons christenen. Dienstbaar zijn was en is dan ook een van de idealen en kenmerken geworden van de jonge Herman Wijns, zoals zijn medeleerling getuigde in het afscheidswoordje bij Hermans grafje. Zo werd Herman dan ook een voorbeeld voor de vele mensen die tot op vandaag ontdekken dat hij nog steeds dienstbaar is vanuit zijn nieuw bestaan dichtbij God. Vanuit zijn voorbeeld mogen wij vandaag dan ook vele dienstbare mensen ontmoeten rond Herman. Om hun trouwe inzet en dienstbaarheid danken we onze vrijwilligers die op dinsdag en zaterdag klaar staan om de mensen in het huisje te ontvangen en hen te helpen waar nodig. Dankbaar voor hen die met zorg het grafje en de vele bloemen verzorgen. Dankbaar die dienstbaar zijn bij de gebedsbijkomsten op eerste vrijdag, derde dinsdag en andere aangelegenheden.

Dank ook hen die onze vriendenkring dienstbaar zijn door hun financiële bijdrage voor Jonge Adel, hun giften en steun, want de energiecrises heeft ook onze vereniging in de greep, te meer daar wij geen enkele tegemoetkoming van de staat ontvangen voor de energie en de gestegen prijzen.

Moge ook wij zoals Herman dienstbare mensen zijn, dan kan het jaar 2023, ondanks oorlog en natuurrampen, voor vele mensen een jaar van vrede, licht en warmte zijn, een deugddoende tijd waarin mensen samen op weg mogen gaan in verbondenheid met elkaar en gedragen door Gods genade.

Namens Vrienden van Herman Wijns

Tot dienst bereid

Op zekere dag was Herman op bezoek bij tante Alida. Het ging er gezellig aan toe tussen de kinderen. Maar toen het vieruurtje werd klaargemaakt was er te weinig toespis in huis. Toen vroeg tante Alida: “Zou iemand van de kinderen er willen omgaan?” Maar die waren er nu niet voor te vinden, daarbij was het buiten zo slecht weer. Herman zag hun reacties en vroeg: “Tante mag ik er omgaan?” Hij was steeds bereid om te helpen. Hij ging de straat op met zijn autoped, zoals in die tijd heel wat kinderen er een bezaten.

Maar hij bleef lang weg en zijn moeder maakte zich al wat ongerust. Eindelijk was hij daar. “Hé, Herman zolang weggebleven?” zei ze. “Ja”, zei Herman, “de meeste winkels waren al gesloten, of ze hadden niets meer van datgene wat we nodig hadden. Ik ben tot tegen de stad moeten gaan, eer ik het nodige gevonden heb.” Hij had het niet opgegeven, maar het zich aangetrokken en het tot een oplossing gebracht. Tot dienst bereid, zoals altijd.

Grafrede door een medeleerling

Afscheidswordje bij het graf door een leerling van zijn school St-Eduardusinstituut te Merksem

Hoe onverwacht en op welke smartelijke wijze zijt gij van ons weggegaan, beste makker Herman. Wij kunnen bijna niet geloven, dat wij hier nu staan bij uw graf, om u een laatste vaarwel en een weerzien in de hemel toe te roepen.

Hoe treuren wij allemaal, nu wij uwe gediensigheid, uw vriendelijken omgang gaan missen, en vooral uw goede voorbeelden, want voorbeeldig waart gij vooral: voorbeeldig als kameraad en als leerling, voorbeeldig als ijverige Kruisochter, voorbeeldig als misdienaar, die nog zo jong al wist het misboek voor de priester gereed te leggen.

Wij menen, dat als de goede God u zo jong bij zich geroepen heeft, Hij daarmee bedoelde bij Hem een machtige, kleinen voorspreker te hebben, die voor vader en moeder en ook voor ons, zijn besten zegen zal kunnen afbidden.

Rust in heilige vrede, beste lieve Herman. We zullen ons best doen om u nooit te vergeten, door uw goede voorbeelden na te volgen en dan elkaar weer te zien in de hemel. Rust in vrede.

HADewIJCH van Antwerpen

Nieuwjaarslied door Hadewijch

*Ach, al is de winter nu koud, de dagen kort en de nachten lang,
weldra komt ons een krachtige zomer toe, die ons uit die
verdrukking snel zal bevrijden.*

*Dat blijkt al aan dit nieuwe jaar: de hazelaar brengt ons mooie
bloemen. Dat is een duidelijk teken.*

*Ach, al zou ik u duizendmaal heil wensen, het zou nog niet genoeg
zijn aan jullie allen die in dit nieuwe jaargetijde om minne blij
willen zijn. (Werkvertaling A. Lint)*

Hadewijch is de eerste vrouwelijke dichter die we kennen in de geschiedenis van de Nederlandstalige literatuur. Zij is tevens een van de eerste mystieke schrijfsters van de Lage Landen. Internationaal is zij bekend onder de naam “Hadewijch van Antwerpen”. Deze naam komt van een opschrift op het schutsblad van het Gentse Hadewijch-handschrift.

Uit gegevens die Hadewijch zelf vermeldt in haar werken kunnen we afleiden dat zij rond 1240 heeft geleefd. Vanuit ook andere gegevens kunnen we concluderen dat Hadewijch geleefd heeft in de eerste helft van de twaalfde eeuw. We kunnen haar beter typeren als een ‘vroegegeboren’. Vroeg, omdat de beweging van de begijnen in de eerste helft van de dertiende eeuw nog niet sterk georganiseerd was. De bekende begijnhoven en regelgeving daarrond zijn immers van latere datum. Hadewijch stond aan het hoofd van een kleine kring van religieuze vrouwen. Zij had contact met een internationale groep van gelijkgestemde vrouwen

en mannen (zoals Hildegard van Bingen). In z'n studie over Hadewijch plaatst Paul Mommaers haar ook binnen het ontstaan van de begijnenbeweging. Jan Ruusbroec (1293-1381), een andere bekende mysticus, werkte een aantal van haar geschriften uit. Zijn leerling Jan van Leeuwen (overleden 1378) schrijft lovende woorden over haar. Hij vindt haar "een heylich ende glorieus wijf" en vindt haar even "ghewarich" als de apostel Paulus. Niet alleen in onze Lage Landen, maar ook in Duitsland werd zij gewaardeerd. In een studie van 2010 probeert Daniel Devreese haar te identificeren met een zekere Hadewid Greca. De bijnaam Greca wijst op haar afkomst van de familie van de Grieken uit Zoutleuw (bij Sint-Truiden). Daar verbleef zij in een groep van religieuze vrouwen, voordat zij in 1212 in de kluis Weyngaert te Merksem leefde, die onder toezicht stond van het klooster van Villers. Tot 1230 zou zij dan in Merksem gewoond hebben. Misschien is ze daar gestorven of mogelijk is zij toch in een klooster ingetrokken.

Voor de middeleeuwse mystica is 'orewoet' de razende honger naar de goddelijke liefde of minne. Dit brandend verlangen is de drijfveer die de mens steeds opnieuw en steeds dieper naar de eenwording met de allesoverstijgende goddelijke liefde beweegt.

Van de minneliedereren, verscheen er in 2009 bij Historische Uitgeverij Groningen een nieuwe uitgave. De teksteditie en de vertaling werd verzorgd door Frank Willaert en Veerle Fraeters. Met hun verhelderende inleiding en tekstcommentaren hebben zij de middeleeuwse teksten voor de moderne lezer weer toegankelijk gemaakt.

Verder op de synodale weg

Onze kardinaal schreef een brief, “Verder op de synodale weg”, naar aanleiding van het synodale proces en hij wil ermee aansporen die weg onverminderd verder te zetten. In zijn brief spreekt hij over het grote verlangen van het Volk Gods voor een minder klerikale Kerk, een meer authentieke Kerk, een Kerk waar vrouwen gelijkwaardig aan mannen zijn, waar naar elkaar echt wordt geluisterd en samen op weg wordt gegaan.

De kardinaal onderstreepte ook hoe wezenlijk het voor de Kerk is het evangelie te verkondigen, ook in deze pluralistische tijd. En dat we dat zachtmoedig zouden doen en met groot respect voor de medemens in onze pluralistische samenleving.

“De omstandigheden en de historische context waarin we vandaag als Kerk leven en verkondigen”, aldus de kardinaal, “zijn niet meer die van vroeger. We leven als Kerk in de diaspora. Het is niet onze opdracht om opnieuw een homogeen christelijke samenleving op te bouwen. Deze seculiere en daarom pluralistische cultuur waar de eerbied voor de ander en de vrijheid van godsdienst het samenleven mogelijk maakt, is geenszins een bedreiging. Het is niet onze taak om dat ongedaan te maken. Maar wel om te midden van die samenleving, in alles wat we zijn of zeggen en doen, een teken te zijn van Gods liefde voor deze wereld. Niet veroveren, maar aanwezig zijn, dat is onze zending.”

De wijze waarop we mensen ontmoeten is daarbij zo belangrijk, Mensen goed ontvangen. Geïnteresseerd zijn in hen, in wat ze te zeggen hebben, in hun vreugde en verdriet. Het zijn geen klanten en wij zijn geen functionarissen van een instituut voor religieuze aangelegenheden.

Goede Lieve Vrouw

Ik zit met zoveel zorgen, ik heb soms zoveel angst,
en vraag me af, of het wel allemaal goed zal komen.
Overdag loop ik te piekeren en eten smaakt niet meer
en slapen doe ik ook niet meer.

Al deze kommer leg ik nu in uw handen,
ik vertrouw u toe wat mij bezwaart.

Wil aub waken over wie ik zorgen maak,
over hen die hem en mij dierbaar zijn.

Waak ook over mij, bescherm me,
we kunnen uw hulp zo goed gebruiken.

Jij hebt ook uw zorgen gekend,
je hebt naar uw zoon moeten zoeken in de grote stad,
je hebt hem later gaan opzoeken,
jij weet dus wat er omgaat in mijn hart.

Maria, breng mijn hart tot rust geef mij vertrouwen dat het goed
zal uitkomen.

Ik laat deze noveenkaars bij u, ze is mijn woordeloos gebed en
vertrouwen in u. Moge haar lichtje teken zijn van onze dank.

Hij zag het levenslicht in Borgerhout op 29 maart 1938, als eerste van vier kinderen in het gezin Bekers. Hij groeide op als kind in moeilijke oorlogsjaren. Hij liep school in het St-Norbertusgesticht en het St.-Xaverieuscollege te Borgerhout. Hij studeerde Latijn-Grieks, want dat was nodig om later priesterstudies te kunnen beginnen, zo dacht hij al zeer jong.

Op 18-jarige leeftijd trad hij in bij de missionarissen van het Heilig Hart. Zijn noviciaat deed hij in Beernem, studeerde filosofie in Bree en theologie in Heverlee. Hij werd priester gewijd in 1963. Na een eerste benoeming als recruteur-contactpersoon voor het Klein Missieseminarie in Asse, vertrok hij weldra in 1965 naar de evenaarsprovincie van Congo. Hij was gedurende 10 jaar leraar eerst in Bokuma, daarna in Boteka. Van 1977 tot begin 1990 was hij pastoor in de stad Mbandaka. Toen sloeg een onfortuinlijk ongeluk toe. Hij werd aangereden op zijn moto, met ernstige gevolgen vandien. Hij werd naar België gerepatrieerd voor een jarenlange revalidatie. Zijn groot verdriet was dat hij niet meer naar Congo zou terugkeren. Maar in zijn binnenste is hij altijd wat Afrikaan gebleven.

Eens terug actief, was hij 5 jaar werkzaam als parochievicaris in Sint-Rochus te Deurne en 14 jaar in Kandonklaar te Wommelgem.

Cor was 25 jaar actief lid van de internationale groep van het FIAT-apostolaat. Hij heeft talrijke bedevaarten naan Lourdes en Medjugorje begeleid. Hij had een uitgesproken Maria-devotie .en had een grote verering voor Herman Wijns. Zolang hij kon was hij aanwezig op de gebedsbijeenkomsten op de 1ste vrijdag van iedere maand en herdenkingsvieringen in het jaar. Hij was coördinator van meditatiegroepen in de provincie Antwerpen. Sacrale dans was voor hem meditatie in beweging. Cor hield

voluit van het leven, met veel enthousiasme keek hij altijd naar de toekomst. Hij was gewoon een mens, een priester om van te houden.

Dank pater Cor voor de vele malen dat we u mochten ontmoeten rond Herman. Bij de eerste vrijdagen, als biechtvader en priester tijdens de jaarlijkse vieringen in maart en mei. Dank voor je steeds hoopgevend woordje en je pastorale zegen. Moge nu die levenslange hoop te mogen bestaan in Gods liefde waar geworden zijn.

Wij komen samen rond Herman

3 maart: eerste vrijdag van de maand - rozenkrans om 10.00 uur

in het Herinneringshuis (Van Heybeekstraat 23, Mks)

15 maart: Verjaardag van Herman Wijns - om 11 uur bij het graf

wij bidden samen de rozenkrans en andere gebeden

bloemenhulde: “geef mij maar een bloemke”

21 maart: derde dinsdag van de maand - rozenkrans om 20.00 uur

in het Herinneringshuis (Van Heybeekstraat 23, Mks)

20 mei: Gedachtenisviering Herman Wijns – H. Mis om 11.00 uur

Deze viering heeft plaats in de Sint-Bartholomeuskerk

Wij vieren eucharistie bij de gedachtenisviering van zijn overlijden, wij gedenken alle overleden vrienden van Herman Wijns en brengen een bezoek aan het graf. We bidden de rozenkrans en brengen hulde aan Herman.

Lieve God,

Elke dag zijn er zoveel kansen om jouw liefde te laten zien aan de mensen om ons heen.

Soms lukt het, soms niet.

Toch blijven we altijd bij jou horen.

Help ons elke dag opnieuw om te blijven proberen als jouw kinderen te leven. Herman moge ons voorbeeld zijn. Amen.

De Heilige Margareta, Magriet, van Leuven

Wat van deze heilige bekend is, danken wij aan de beroemde Caesar van Heisterbach.

Zij werd geboren in Leuven in 1207. Margareta werkte bij haar familie in een herberg als dienstmeisje. Nu had Amandus, de waard, samen met zijn vrome vrouw besloten om ieder op zijn wijze naar het klooster te gaan. De volgende dag zou hij intreden in de abdij Villers la Ville. Die avond kwamen 3 reizigers toe die om godswille onderdak vroegen. Amandus stuurde Margareta vlug om wijn bij een vriend. Tijdens haar afwezigheid werden Amandus en zijn vrouw gedood en beroofd van alle bezittingen. Bij haar aankomst werd ook Magriet gegijzeld, ontvoerd en meegenomen naar een huis in Leuven en omdat ze de rovers lichamelijk niet gewillig was gedood. Haar lichaam werd in de Dijle gedumpt, maar ging niet onder, en dreef verder tot in de stad Leuven. Enkele vissers vonden haar lichaam dat in alle stilte werd begraven. Dit was op 2 september 1227. Al gauw werd zij vereerd als een heilige, omdat er wonderbare dingen gebeurden op de plaats waar zij werd vermoord en bij haar graf. Zij werd nu begraven aan de St-Pieterskerk. Er werd na enige tijd een kapel boven haar graf opgericht en in 1764 een marmeren altaar gebouwd boven dit graf.

In 1905 werd haar verering dan ook officieel toegestaan.

In Leuven kent men haar als “de Fiere Magriet” en heeft ze een standbeeld in de Tiense straat.

Haar gedachtenis wordt gevierd op 2 september.

Het logo van het Heilig Jaar 2025

Thema van het Heilig Jaar, dat in 2025 zal plaatsvinden, is **‘Pelgrims van Hoop’**.

In Rome is het logo van het Gewone Jubileumjaar voorgesteld, dat in 2025 op initiatief van paus Franciscus wordt gevierd. Het toont mensen van over de hele wereld die stevig verankerd zijn aan het kruis. Daarmee wordt de hoop gesymboliseerd in woelige tijden. De toenmalige Pauselijke Raad voor de Bevordering van de Nieuwe Evangelisatie had een internationale wedstrijd uitgeschreven voor het ontwerp van een logo. Dat leverde 294 inzendingen op uit 48 landen, van mensen van 6 tot 83 jaar. Uiteindelijk viel de keuze op het ontwerp van Giacomo Trivisani, een Italiaan uit Puglia.

Het logo toont vier figuren van verschillende kleuren als een verwijzing naar de mensheid in de vier windstreken. De verstrengeling van de figuren drukt de solidariteit en broederlijkheid uit, terwijl het eerste personage in de rij zich vastklampt aan het kruis. Onder de figuren staan golven afgebeeld, omdat de pelgrimstocht van het leven niet altijd op kalme wateren verloopt. Het kruis loopt uit in een anker, dat uitdrukking geeft aan de hoop, omdat het anker in nood kan worden uitgeworpen.

Samen in gebed verbonden

Elke **eerste vrijdag** van de maand bidden we om **10u00** de rozenkrans en zingen we enkele liederen bij het graf van Herman.

Bij slecht weer en vanaf november bidden we bij het bedje van Herman in het Herinneringshuis, Van Heybeeckstraat 23 Merksem.

Elke **derde dinsdag** van de maand bidden we om **20u00** de rozenkrans en enkele gebeden tot Maria aan het bedje van Herman.

Openingsuren van het Herinneringshuis

Elke **zaterdag** is het Herinneringshuis Herman Wijns open van **10u tot 14u**. Hier kan men meer uitleg bekomen over Hermans leven en even bidden aan zijn bedje. **Kaarsen (die men zo gewenst ter plaatse kan laten branden) of een ander aandenken zijn verkrijgbaar. Het graf van Herman Wijns is ALTIJD vrij te bezoeken, en is gelegen op de begraafplaats aan de Van Heybeeckstraat eerste zijweg links.**

U kan **missen** laten opdragen voor uw intenties tegen de vergoeding van €10 per intentie. **Elke zaterdagavond is er een Heilige Misviering om 18.30u voor de Vrienden van Herman Wijns in de kapel van Onze Lieve Vrouw van Smartenkerk te Merksem.**

Groepen voor geleid bezoek aan graf of herinneringshuisje kunnen steeds op afspraak ontvangen worden. **Telefonisch contact: 03/256 78 68 (zaterdag van 10u tot 14u), of 03/283 76 97 (elke dag na 13u), of via Gsm 0487/67 89 39.**

Hoe dit boekje ontvangen

Wie graag meer wenst te weten over de initiatieven van de Vrienden van Herman Wijns en Jonge Adel wenst te ontvangen, kan eenvoudigweg naam en adres doorgeven. Wij vragen geen abonnementsgeld, maar willen toch meedelen dat we jaarlijks vier boekjes kunnen bekostigen met slechts €10. Ook digitaal te ontvangen! Indien niet meer gewenst, gelieve ons ervan te verwittigen, om onnodige kosten te vermijden.

Giften

Giften en of betaling bestellingen:

Bankrekening: IBAN: BE46 4141 1691 4136,

BIC: KREDBEBB

op naam van “Vrienden van Herman Wijns
vzw”

Van Heybeeckstraat 23, 2170 Merksem

Vermelding: VRIJE GIFT EN/OF JE BESTELLING

Giften voor het Steunfonds Zaligverklaring enkel op:

Bankrekening: IBAN: BE55 4141 1691 4944, BIC: KREDBEBB

Vermelding: ZALIGVERKLARING

Oprechte Dank voor Uw zo belangrijke Steun!

Vrienden van Herman Wijns vzw

Verantwoordelijke Uitgever: E. pater Hugo Dedeckere

Adres: Van Heybeeckstraat 23, 2170 Merksem

Website: www.hermanwijns.be

E-mail: vriendenhermanwijns@hotmail.com